

Aan : Solvency2@minfin.nl (Het Ministerie van Financiën)
Van : Ted Schuijt, Commissaris (Compliance) OVM Vinkeveen en Omstreken.
Betreft : Consultatie implementatiebesluit richtlijn Solvency II en Solvency II Basic.
Datum: 18 januari 2015

Commentaar op voorstellen implementatie Solvency II Basic

Vanuit de OVM Vinkeveen is in de voorgaande consultatierondes (2010 en 2011) aangaande dit onderwerp een inhoudelijke reactie geleverd op de wetvoorstellen met betrekking tot de voorgenomen wet en regelgeving voor kleine tot zeer kleine verzekeraars die niet vallen onder de Solvency II richtlijnen.

De door DNB en MvF opgemaakte wetsvoorstellen zijn door de beide kamers goedgekeurd en omgezet in wetgeving. De commentaren uit de markt hebben niet geleid tot een wezenlijke vereenvoudiging van het toezichtraamwerk .

De huidige consultatieronde betreft de wijzigingsvoorstellen in lagere regelgeving omtrent de implementatie van SII en SII Basic (uitwerking van de uitvoeringsrichtlijnen) .

Op 6 januari j.l. hebben MvF en DNB een toelichting gegeven op de gedachten achter de voorliggende regelgeving. Doordat de consultatie op 20-1 afloopt is er weinig tijd gegeven om alle ins en outs en gevolgen voor de bedrijfsvoering tegen het licht te houden, temeer daar over veel onderdelen nog onzekerheid bestaat. Deze reactie gaat dus voornamelijk over de hoofdlijnen aangezien die wel duidelijk neergezet zijn.

In de discussie tussen DNB/MvF met de kleine tot zeer kleine verzekeraars die vanaf 1-1-2016 onder het nieuwe nationale toezichtregime Solvency II Basic gaan vallen, worden door MvF en DNB 3 pijlers benoemd die dit nieuwe regime moeten legitimeren.

Noodzaak tot toezicht vanuit IMF (2003)

Gezien de stellingname van het IMF is er destijds bij IMF de indruk gewekt dat op de kleine verzekeraars (vallend onder het oude vrijstellingsbesluit, nadien Besluit Reikwijdtebepalingen Wft) geen toezicht plaats zou vinden; deze onjuiste beeldvorming is nimmer aangepast. Voor OVM's met een premie boven 450 K was er zelfs sprake van structureel toezicht middels verplichte kwartaal en jaarrapportages, de nog kleinere OVM's rapporteerden jaarlijks omtrent structurele veranderingen aangaande herverzekering, statuten of reglementen en dienden hun jaarstukken in.

Goed toezicht of geen toezicht

Een duidelijke onderbouwing wat MvF onder goed toezicht verstaat ontbreekt .In de achterliggende decennia is er ook toezicht uitgeoefend en hebben in deze sector van verklaringhouders en kleinere vergunninghouders geen grote incidenten plaats gevonden, die voor DNB/PVK aanleiding waren in te grijpen. Hier heerste rust, integriteit en solvabiliteit. Dat het nieuwe toezichtmodel geënt moet zijn op de SII beginselen is een keuze van de wetgever (lees MvF/DNB) , omdat dat beter past in de bedrijfsvoering en instrumentarium van DNB; met even goede argumenten kan gekozen worden voor het ombuigen van het huidige verklaringenregime.

Niemand stelt de vraag of het voorliggende SII Basic regime dat nu uitgaat van een organisatie kort onder de grenzen van de Solvency II richtlijnen, wel geschikt is voor de veel kleinere OVM's met een minieme personeelsbezetting. Daar waar voor bestuurders de deskundigheidstoets is omgezet in geschiktheidstoets zou voor het toezichtraamwerk eveneens sprake moeten zijn van een geschiktheidstoets, waarbij rekening gehouden wordt met het proportionaliteitsbeginsel gezien de diversiteit van de niet onder SII vallende verzekeraars.

Bescherming belangen polishouders

Deze pijler is ook een van de kernwaarden binnen het Europese SolvencyII beleid. Echter werd en wordt voorbijgaan aan de situatie dat in het verleden bij de meeste kleinere OVM's, (voor invoering van het Besluit Deskundigheid) reeds het bestuur en toezicht uitgeoefend werd door beleidsbepalers die gekozen werden door en uit de kring van polishouders.

Door een langjarige betrokkenheid binnen dat bestuur kregen ook de leken-bestuurders kennis en inzicht in de voornaamste vraagstukken in de bedrijfsvoering.

Bij dergelijke bestuursvormen binnen kleinschalige onderlinge verzekeraars was de belangenbehartiging van polishouders uitstekend te noemen.

Met de aanscherping van het beleid t.a.v. de deskundigheid/geschiktheid van beleidsbepalers werden deze oude normen en waarden niet meer toereikend geacht en dienden hoger opgeleide en meer gespecialiseerde professionals aangesteld te worden.

Kennelijk zijn MvF en DNB recentelijk tot het inzicht gekomen dat ook dit niet toereikend is voor een afdoende bescherming van de belangen van polishouders en hebben gemeend dat ook bij de SII Basic verzekeraars alle z.g. sleutelfuncties volgens de SII richtlijnen ingevuld dienen te worden. Erkennen dat de voorgaande situatie met gekozen bestuurders en toezichthouders helemaal zo slecht nog niet was, is vermoedelijk een brug te ver.

Conclusies en constatering

De door MvF en DNB gehanteerde motieven voor het nieuwe toezichtraamwerk SII Basic zijn naar de mening van ondergetekende en velen met hem overtrokken en dienen niet de belangen van de kring van verzekerden van deze verzekeraars.

De eerdere toezeggingen dat van de sleutelfuncties uitsluitend de compliance functie verplicht zou zijn, de interne audit en risicomangement alleen als het een toegevoegde waarde heeft en de actuariële functie voor kleine schadeverzekeraars niet verplicht zou zijn, zijn zo blijkt uit de voorstellen in de prullenbak verdwenen.

In de voorgestelde regelgeving met een verplichting voor invulling van alle sleutelfuncties naast de al bestaande geschiktheidsvereisten voor bestuurders en toezichthouders krijgt de toezichtorganisatie bij de kleine verzekeraars (misschien ook wel bij wat grotere met een minder complexe organisatie) een enorm waterhoofd.

Sinds de introductie van de voorgestelde regelgeving SII Basic is het aantal verzekeraars dat naar verwachting onder het SII Basic regime gaat vallen gedecimeerd. Het immer groeiende bouwwerk van toezichtregels deed menig OVM besluiten te fuseren of zich op te heffen.

Alleen al uit de groep brandverzekeraars met ons verbonden in de SOBH, zijn sinds 2011 van het toneel verdwenen: Vlist, Purmerend, Westzaan, Monnickendam, Blaricum, Lopik, Ter Aar , Cothen, Soest, Kamerik, Hoogland, Benschop, Reewijk, Werkhoven, Woerden, Montfoort.

Ook bij andere groepen verzekeraars zijn meerdere leden verdwenen door fusie of opheffing.

En de verwachting is dat het eind van deze afkalving is nog niet in zicht. Slechts een handje vol kleinere verzekeraars zullen de uitdaging durven aangaan om onder dit regime te blijven opereren.

De conclusie lijkt gerechtvaardigd dat de invoering van dit nieuwe nationaal regime voor kleinere verzekeraars een dusdanige zware wissel trekt op besturen van dergelijke organisaties dat het voortbestaan wordt bedreigd. Daar waar de meeste van die verzekeraars in de achterliggende 100 jaar menige hobbels hebben kunnen nemen, is voor menigeen de invoering van nieuwe regelgeving een niet te overwinnen hindernis.

In plaats van ondersteuning van een vrije marktwerking en gecontroleerde toegang werkt deze voorliggende regelgeving als een zware TBS-beschikking of zelfs als een machtiging tot vrijwillige euthanasie.